

Painted by A. Kuznetsov 2015

Názvy dle EE: RU – Благодарненский бойный, GB – Blagodar Tumbler, F – Claqueur de Blagodarny, D – Blagodarer Tümmeler

Zařazen v seznamu plemen EE: rejdičí č. 970

Původ: Rusko – Severní Kavkaz – Stavropolský kraj. Historicky významné plemeno, jehož vyobrazení je součástí erbu města Blagodarnoe. Tradičně šlechtěn pro letové vlastnosti včetně tleskání a provádění přemetů, později přibyl i silný výstavní směr chovu.

Plemenné znaky

Typický zástupce skupiny tleskačů Severního Kavkazu, holub střední velikosti, pevné, ale jemné stavby těla, vznešeného vzhledu, trup rovný, mírně se sklánějící k ocasu, vždy rousný, s variabilními pernatými ozdobami hlavy (s předním vrkočem, s lasturovitou chocholkou nebo jako dvourkočatý) či hladkohlavý. V juvenilním opeření je plnobarevný, kontrastní kresba vzniká s prvním pelicháním a ustaluje se ve dvou až třech letech.

Etologické znaky:

Holub klidné a mírné povahy, výborných rodičovských vlastností. Při vhodném počasí vylétá až do neviditelné výšky, individuálně nebo jen v malé skupině (hejno do 10 ks). Let je poměrně rychlý s postupným přechodem do sloupového letu, v jehož průběhu provádí prudké přemety (2 až 5x) s typickým silným, suchým tleskáním. Velmi efektní je sestupný let doprovázený požadovanými

Blagodarněnský tleskač

prvky, ale s podstatně větší četností. Optimální doba letu je do 2 hodin. Každý jedinec má individuální povahové vlastnosti, kterými se liší od ostatních.

Posuzování

Celkový dojem – kvalita opeření – pernaté ozdoby – postava – hlava – zobák – kresba – oči – obočnice – barva

Exteriér

Hlava: kulatá se širokým čelem, hladká nebo s jedním či dvěma vrkoči, růžicový přední vrkoč je kulatého tvaru, pevně přisedlý k čelu, zakrývající čelo, ozobí i část horního zobáku, zadní vrkoč tvořen lasturovitou chocholkou zakončenou růžicemi, chocholka je plná, hustá, bohatá, vysoká a široká, plynule přechází v hřívu.

Oči: výrazné, perlové

Obočnice: světlé, široké 1 až 2 mm

Zobák: střední, 15–16 mm dlouhý (měřeno od koutku ke špičce zobáku), světlý, středně silný, na konci mírně zahnutý dolů

Ozobí: bíle ojiněné, hladké, méně vyvinuté

Krk: rovný, kratší, plynule se rozšiřující k hrudi

Křídla: delší, pevně přitažená k tělu, dotýkají se svými konci a leží na ocasu, desáté, deváté a osmé pero prvního řádu vystupují nad obrys zad, kde vytváří menší štítky

Ocas: složený z 12 širokých per, které jsou semknuty tak pevně, že je ocas běžné šířky

Nohy: kratší, v patním kloubu mírně povolené, opeřené hustými a plnými rousy, které jsou 6 až 8 cm dlouhé, supí pera vyvinuta

Postava: dobře osvalená, trup je delší, proporcionální k velikosti a stáří, záda v ramenu široká, delší, zlehka se svažující k ocasu, hrud' vypjatá, středně široká

Držení těla: mírně a plynule se sklánějící k ocasu

Postoj: nižší, vzpřímený s lehkým sklonem vzad, pevný, elegantní

Struktura

opeření: husté, pružné, jemné, stvoly per tenké, pevné se širokými prapory

Barva a kresba

Barvy u všech rázů mimořádně syté, výrazné a s příslušným leskem. Základem je barevné opeření, bílá je hlava, pernaté ozdoby hlavy a horní část krku, povoleno je několik bílých per v přední části rousů. Červený ráz vykazuje červeně fialový lesk.

Barevné rázy: žlutý, červený a černý.

Vady: růžová až načervenalá duhovka, úzká nebo šikmá chocholka, chybějící hřívá, křídla bez štítků, dlouhá a křížící se, strakatost, celé bílé rousy, bílé prokvetlé křídelné štíty, úzká hrud', svěšená křídla, nečistá barva, přední vrkoč jiného tvaru než je požadováno, slabě opeřené nohy, dlouhý a slabý zobák.

Kroužek: č. 9